

[Bertel Dahlgaard.]

i den betydning, hvori mennesker i almindelighed forstår det. Nej, vort tab er blevet mindre, men der er stadig tab. Sveriges gevinst er gået ned, men der er stadig gevinst, og derfor har Sverige en valutareserve på 2 milliarder kroner. Sverige har for egen regning opbygget et forsvar gennem et langt åremål, siger den højtærede minister. Det er rigtigt, men til gengæld har vi båret besættelsens byrder.

Og så til slut: jeg er noget skuffet over, at den højtærede finansminister ikke har sagt et ord om tolden og deponeringsordningen. Det er meget godt med en udtalelse om, at nu skal der arbejdes i toldlovskommissionen, og det bliver sikkert hyggeligt, men spørgsmålet er foreløbig det påtrængende: Hvad tilstræber man i denne samling? Jeg går ud fra, at den højtærede minister ikke stadig er hildet i den opfattelse, at deponeringsordningen ikke kan afvikles uden i forbindelse med en ny toldbeskyttelse, men det må jeg altså vente på at få at vide. (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Det har jeg talt om i går!). Nej, den højtærede minister har ikke givet nogen som helst redegørelse for, hvad regeringen ønsker. Det har handelsministeren heller ikke. Handelsministerens private ønsker er jeg iøvrigt ikke i tvivl om.

(Kort bemærkning).

Viggo Starcke: Jeg vil gerne tilslutte mig det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards bemærkning om tolden og deponeringsordningen og vil gerne supplere den med det spørgsmål til den højtærede statsminister eller den højtærede finansminister, om man kan vente gennemførelse af toldforhøjelser i denne samling eller eventuelt, efter at et valg har fundet sted. Iøvrigt synes jeg ikke, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard generer sig. Nu ved han, at der skal være en udenrigspolitisk debat i næste uge — hvorfor han benytter denne debat til at fremføre sine synspunkter. Jeg synes ikke, det er korrekt.

Til den højtærede statsminister vil jeg gerne sige, at jeg savner ikke de rationeringer, som er afskaffet, og hvis det skal være regeringens og de andre partiers politik til at bremse retsforbundet at gennemføre vore ønsker, så vil jeg sige, at det vel er en raffineret politik, men vi ønsker den al

lykke til fortsat udvikling. Derimod vil jeg gerne sige, at når den højtærede statsminister mener, at det er lige meget, om man lægger skatterne på jorden eller på resultatet af menneskers arbejde, fordi det i begge tilfælde drejer sig om beskatningsgrundlaget, så er det ikke helt rigtigt, hvilket den højtærede statsminister vil kunne iagttage i enhver frugthave, for det er ikke helt ligegyldigt, om man klipper rødderne eller grenene af et frugttræ, eller om man beskærer frugtsporerne eller klipper vanskuddene. Det har en forskellig indflydelse.

Derimod var der et punkt, som var meget interessant. Den højtærede statsminister tror, at under primitive tilstande er jordværdien næsten alt. Det er ganske omvendt, og dette forklarer åbenbart den højtærede statsministers fejlagtige indstilling til dette problem. Hvis den højtærede statsminister var et primitivt menneske og der var lige så meget jord at få, som man ville have, hvorfor ville han så betale noget for jorden, og hvem skulle han eventuelt betale til under primitive forhold? Nej, det, der havde værdi, det var stenøksen, flitsbuen, broncekarret og sværdklingen, ting, som mennesket havde frembragt. Det er først i det øjeblik, der bliver spærret for jorden, da der ikke er adgang til mere jord, at jordværdien opstår. Det lille billede med Abraham og Loth: går du mod øst, så går jeg mod vest, hører hjemme i en tid, da der var plads til alle. I dag er der ikke plads til alle, fordi jorden er spærret.

Den højtærede statsminister mente, at jordværdien er resultatet af danske bønders arbejde. Den højtærede statsminister burde undersøge, hvad jord koster her i København, bare her i omegnen af rigsdagen. Hvis man tager en almindelig tændstikæske og siger, at den repræsenterer værdien af en tønde land god dansk landbrugsjord, og vil sætte en tilsvarende æske ved siden af, der skal repræsentere værdien af en tønde land her i omegnen af rigsdagen, så skulle denne æske være dobbelt så høj som Københavns rådhusårn.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Indenrigsministeren og jeg er ganske enige, hvad angår kræftens bekæmpelse. Det, det drejer sig om, er, at Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse mangler et beløb til fortsat drift af radium-